

1. ČÁST – HISTORICKÝ VÝVOJ UMĚLECKÉHO KOVÁŘSTVÍ A ZÁMEČNICTVÍ

Úvod	9
Antický svět a železo starověku	11
Recký bůh Hephaistos a kovářská tradice. První stopy zpracování železa. Kréta, Sýrie, Mezopotámie, Turecko. Halštatská kultura a první kovářské výrobky. Rozvoj laténského kovářství. Keltové.	
Od prvních Slovanů po románský sloh	15
Kovářství v rané slovanské kultuře. Řemeslná výroba v období raného feudalismu. Význam specializace pro rozvoj kovářství. Klášterní dílny, dvorskí kováři, svobodní řemeslníci. Románský sloh v kovářském umění. Francie, Anglie, Německo a české země. Zakládání měst a řemesla.	
Gotický středověk	27
Rozvoj měst a nový životní sloh. Cechovní zřízení v kovářských řemeslech. Kovářské umění gotického slohu. Itálie, Španělsko, Francie. Vyspělá úroveň středoevropského kovářství. Německé, rakouské a české země.	
Renesance	47
Obchod, akumulace kapitálu, reprezentační umění nového slohu. Brzdící úloha cechů. Předvýroba – předpoklad rozkvětu uměleckého kovářství. Kulatá tyč – základní prvek renesanční míříže. Kovářské umění 16. století v českých a německých zemích. Jiří Schmidhammer a první známí kovářští mistři. Španělsko, Itálie, Francie.	
Baroko	82
Francie za Ludvíka XIII. a Ludvíka XIV. Francouzští dekoratéři a architekti jako tváři návrhů kovářských prací nového slohu. Barokní kánon v dílech uměleckého kovářství. Versailles a další zámky. M. Hasté, J. Berain a J. Tijou. Barokní míříze v německých, rakouských a českých zemích – druhá polovina 17. století.	
Rozpad velké formy a rokoko	103
Rokoko ve Francii. Od R. de Cotta k J. Lamourovi. Nancy a Place Stanislas. F. Cuvilliés a mnichovské kovářství. Umělecké kovářství a zámečnictví v Rakousku a Čechách ve druhé polovině 18. století.	
Klasicismus a první krize řemesla	123
Klasicistní forma jako dožívající sloh uměleckého kovářství J. Forty a francouzský sloh Ludvíka XVI. Klasicismus a empír ve středoevropských zemích. Litina proti uměleckému kovářství.	
Eklekticismus 19. století	127
Krise řemeslné výroby. Světové výstavy jako podnět k udržení tradice řemeslné práce.	
Secese – nový sloh 20. století	133
Nové perspektivy uměleckého řemesla. A. Gaudí, V. Horta, A. Mucha. Nové dílny uměleckého kovářství v Čechách.	
Od první světové války do současnosti	141
Hnutí moderních architektů a odklon od řemeslné práce uměleckého kovářství. Německé kovářství mezi válčené éry. J. Vonka – tradice a nové proudy. F. Kühn a G. Laufer. Nová změna v evropské poválečné tvorbě. Čeští pováleční tvůrci.	
2. ČÁST – TECHNOLOGIE UMĚLECKÉHO KOVÁŘSTVÍ A ZÁMEČNICTVÍ	193
Kovářské nářadí a stroje	193
Základní způsoby tvarování kujného železa	198
Ohřívání	198
Prodlužování	199
Zakulacování	199
Osazování	200
Pěchování	201

<i>Ohýbání</i>	202
<i>Probíjení</i>	202
<i>Přesekávání</i>	203
<i>Provlékání</i>	204
<i>Zkrucování – torzírování</i>	205
<i>Šíšky</i>	205
<i>Voluty – spirály</i>	208
<i>Skrúzování</i>	208
<i>Překládání</i>	209
<i>Šířpení</i>	209
<i>Třmeny</i>	210
<i>Tepání</i>	211
<i>Tepelné zpracování kovů</i>	212
<i>Spojováníkovářského materiálu</i>	213
<i>Nýtování</i>	213
<i>Objímky a spony</i>	215
<i>Sváření v ohni</i>	215
<i>Sváření autogenem</i>	216
<i>Sváření elektrickým obloukem</i>	217
<i>Zdobeníkovářského materiálu</i>	219
<i>Cizelování</i>	219
<i>Leptání</i>	220
<i>Zlacení</i>	220
<i>Zlacení zlatými plátky</i>	221
<i>Stříbření</i>	222
<i>Mědění</i>	222
<i>Nielování</i>	222
<i>Rýhování</i>	223
<i>Taušírování</i>	223
<i>Kování květin a listů</i>	224
<i>Tlačeníkovů</i>	226
<i>Povrchová úprava kovaných výrobků</i>	229
<i>Výrobky ze železa</i>	229
<i>Cinování železných výrobků</i>	230
<i>Výrobky z neželezných kovů</i>	231
<i>Restaurování historických uměleckokovářských výrobků</i>	233
<i>Osazování uměleckokovářských výrobků do architektury</i>	239
<hr/>	
3. ČÁST – UKÁZKY MODERNÍ KOVÁŘSKÉ PRÁCE	
<hr/>	
<i>Doslov</i>	255